

е невъзможно да слъгвка нѣкой на два господара, то есть Богъ, и на свѣта; и послушайте го съ вниманіем.

Първата, и голѣмата заповѣдь, којто е далъ Богъ въ шестата глава на Еторозаконіето, и којто на много мѣста повторя Христосъ въ Евангеліето, е тамъ: „Елкыши Йерайлю, Господъ Божъ твой Господъ єдинъ єсть.“^[1] Сирѣчъ единъ, и самъ, (говори Богъ) е твоатъ естественъ, и сѫщиятъ господарь, о человѣче; азъ Богъ, който съмъ та създалъ отъ нищо, и съмъ ти далъ живота, и душата; който съмъ та исхипилъ съ скота си кръви; даровалъ съмъ ти спасеніето, и приготвилъ ти съмъ небесното царство. Ты ми си създаніе, ты ми си стажаніе, сичкыатъ си мой; и слѣдователно „възлюбиши Господа Бога твоего“^[2] помышленія твоего, и „всѧ душа твоя, и всѧ крѣпости твоя.“ „Отъ сичкото си помышленіе:“^[2] искалъ сичкото ти помышленіе, умѣтъти, и въображението ти да бѫдатъ къмъ мене, да не размышляашь, да не помышлюашь за дрѹго, освенъ за мене, твой щото най-малкото ти помышленіе да сѧ не отклонява къмъ никој дрѹга веци. „Отъ сичката си душа:“ Искамъ, щото сичкото ти желаніе, и наклонность, любовъ, и надѣжда да бѫдатъ въ мене, и неци да има място дрѹгъ нѣкой въ сърдцето ти: „Отъ сичката си крѣпостъ“; Искамъ сичката ти сила, трудътъ, работеніето да сѫ посвѧтены на мене, и не можъ да търпѣш да имашъ дрѹгъ Господарь; „Изъ Богъ ревнителъ, и искамъ да съмъ твой Господарь:“ „Елкыши Йэрайллю, Господъ Божъ твой, Господъ єдинъ єсть“; Изъ та искамъ цѣлъ съ тѣлото, и съ душата, и за това искамъ мене да обичашъ, и менѣ само да слѣжишъ съ сичкыты тѣлесны чувства и съ сичкыты душевны силы: „Възлюбиши Господа Бога твоего“^[2] помышленія, твоего, и всѧ душа твоя, и всѧ крѣпости твоя“; Твой покелѣвъ Богъ.

И защото ний като родени, и отхранени въ свѣтътъ смы уплетени въ свѣтътъ съ многовидни връзки: за да развърже тиа връзки є дошълъ сънътъ Божій взоруженъ съ єдинъ ножъ. „Не мни те, душа той, гакъ прѣидѣхъ вовреши міръ на землю“^[3] сиречъ да направи міръ съ отстѫпникътъ свѣтъ: (и отстѫпникъ е наистина, защото е станалъ отъ Бога, и не позналъ е Бога). „Міръ

[1] Марк. гл. 12. ст. 29. [2] Тамже ст. 30. и Мат. гл. 22. ст. 37. [3] Мат. гл. 10. ст. 34